

LES AFECTACIONS DEL CORONAVIRUS EN LA VIDA QUOTIDIANA

La DGAIA confina en famílies disset menors tutelats

Els Llimoners, segon centre que serà desinfectat; vuit nens, aollits en famílies, i els grans, aïllats en una casa de colònies pel virus

ROSA M. BOSCH
Barcelona

Un mínim de disset nens tutelats per la Generalitat han estat traslladats dels dos centres on vivien, Els Llimoners i La Dida, a llars d'acollida per passar el confinament pel coronavirus, segons va confirmar ahir la directora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), Ester Cabanes. "És el Departament de Salut el que avalua la situació en cada cas i ens aconsella prendre mesures. Els més fràgils, per la seva curta edat o perquè tenen patologies congènites, com a mesura de prevenció estaran temporalment amb famílies", indica Cabanes.

Els primers dies del confinament va saltar l'alarma en aquest tipus d'infraestructures per les baixes del personal i per la salut dels més febles. "Entre Els Llimoners i La Dida hem aïllat deu persones; només tenen unes dècimes de febre", indica Cabanes, que insisteix que tot està sota control. Els nois tutelats de més edat d'Els Llimoners, uns dotze, van ser traslladats ahir a una casa de colònies juntament amb els seus educadors.

Dissabte la unitat militar d'emergències (UME) procedia a desinfectar la llar d'acollida La Dida, de Badalona, i es preveu que demà els Bombers facin el mateix a Els Llimoners, de Barcelona, on ara queden uns 16 menors.

ALEJANDRO GARCÍA / EFE

La unitat militar d'emergències va desinfectar dissabte la llar d'acollida La Dida de Badalona

Nou nens de La Dida i vuit d'Els Llimoners han estat aollits per voluntaris i també pel mateix personal que els atén per garantir el seu benestar. A aquests 17 s'hi afegeix un nombre de persones, que Cabanes no ha pogut precisar, que s'han que-

dat desemparades per situacions de violència o negligència, o perquè els seus pares han emmalaltit, i que han estat derivades a un alberg de Cabrera els de menys edat.

La directora de la DGAIA afirma que fins ara només li consta

un cas d'hospitalització per la Covid-19, "un nen que ja tenia patologies prèvies". Cabanes afegeix que "Salut ha fet tests aleatoris a La Dida que han donat negatiu", que cada dia s'agafa la temperatura a tots els tutelats, i que quan una infraestructura detecta un mínim de quatre malalts es redoblen els controls i es prenen mesures.

Unes 3.000 famílies han ofert casa seva els últims dies per acollir menors desemparats. De moment la DGAIA utilitza les persones que ja havien superat un procés que les considerava aptes abans que esclatés la crisi per la Covid-19. Ara s'haurà de fer una selecció telemàticament per decidir sobre la idoneïtat dels candidats per tenir cura d'infants de menys de sis anys.

El Tercer Sector demana l'RGC

La Taula d'Entitats del Tercer Sector demana al Govern que acceleri l'aprovació del reglament que possibilitarà "completar el desplegament de la renda garantida de ciutadania (RGC) i la seva correcta implementació" perquè

considera que, ara més que mai, davant el desolador panorama que està deixant la Covid-19, és necessari disposar d'aquesta eina. La Taula recorda que, segons l'Idescat, actualment a Catalunya unes 130.000 persones no disposen de cap ingrés.

Ciutat i vida

Joan Subirats

Les ciutats han estat sempre a l'ull de l'huracà de les epidèmies. Però la història ens demostra que cap no ha pogut amb elles. La densitat de persones, activitats, moviments i oportunitats ha estat i és el gran atractiu vital de les metròpolis, però és el seu principal taló d'Aquil·les quan arriba l'hora de la transmissió de malalties. Segurament per això, Richard Sennett, al seu llibre *Construir i habitar*, situa Joseph Bazalgette, el responsable del sistema de sanejament del Londres del XIX, com un

dels artífexs, juntament amb Cerdà, Olmsted o Haussmann, de la ciutat tal com avui l'entenen.

Els avantatges de la densitat des del punt de vista mediambiental són coneguts. Però el que és bo per combatre l'emergència climàtica no ho és tant per a la salut. Les dinàmiques d'esponjament urbà i la generació d'espais de més habitabilitat i menys contaminació, o l'aposta per la mobilitat amb bicicleta o el transport compartit, són, sens dubte, beneficioses des dels dos punts de vista. Veiem ara els avantatges (i les limitacions) del treball a distància, cosa que pot fer menys necessari tant viure a les ciutats com moure-s'hi. Però això exigeix reforçar tecnològicament la ciutat, com es va fer

anys enrere amb la xarxa de sanejament.

Quins efectes tindrà la Covid-19 a les ciutats? A Barcelona, un primer aprenentatge és que necessitem reforçar el govern metropolità, per disposar de frontisses entre les esferes de govern, que en moments de crisi assegurin una capacitat de direcció eficaç. El que tenim en transport o residus, ho necessitem en camps com la salut, els serveis socials o la seguretat.

D'altra banda, la mobilitat global es qüestionarà, i amb ella la hiperactivitat dels grans aeroports. És probable que les mesures de seguretat implantades després de l'11-S s'incrementin amb controls de temperatura, distàncies als accessos i potser l'obligació de rebaixar l'afora-

ment als avions. I es poden traslladar unes mesures semblants al transport públic en general. Així mateix, les activitats comercials, culturals, esportives i turístiques que representin grans aglomeracions de persones, s'hauran de modular en relació amb les exigències de salut que es vagin prescrivint.

Les ciutats capdavanteres en coneixement, ciència i innovació

Les activitats que representin grans aglomeracions s'hauran de modular amb les exigències sanitàries

tecnològica es veuran reforçades si són capaces de comptar amb inversió pública i projectes empresarials ben orientats. La significació que estan tenint en els moments actuals els serveis de

Trasllat a Girona de joves migrants

FEDE CEDÓ
Canet de Mar

La direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) ha decidit traslladar en ple confinament els 30 menors migrants tutelats de la casa de colònies de Can Brugarola, a Canet de Mar, a un altre centre a la vora de Girona. La mesura ha agafat per sorpresa l'Ajuntament i els mentors que projectaven que els joves es poguessin quedar a la localitat, per a la qual cosa ja disposaven de dos pisos que estan en procés de remodelació. La DGAIA reconeix que el centre de Canet, que al principi va generar nombroses controvèrsies a la població, entre altres motius perquè és propietat de l'alcalde, Blanca Arbell, tanca definitivament. Es tracta, asseguren, de seguir l'estratègia d'atimització dels grans centres per crear-ne altres de més petits que permetin millorar l'atenció als adolescents, com també la integració als municipis. El centre Xatruc de Canet es va obrir el novembre del 2018 amb 50 menors; progressivament es van anar traslladant joves a Palafolls i més recentment a Sant Antoni de Vilamajor, i és que, segons la direcció general, el centre de Canet "no garanteix la necessitat de fer aïllaments si fos necessari". El trasllat ha estat autoritzat pel Cecat, grup operatiu que integren Interior i Salut. Després de detallar la conveniència del trasllat, aquest s'ha dut a terme amb les màximes garanties de salut pública i respecte a les normes de confinament. Des de la DGAIA també estudien opcions perquè els joves no perdin la relació amb els mentors ni amb el municipi, i mostra la voluntat de mantenir el contacte.

primera línia (infermeria, emergència, alimentació, neteja, cura) fa necessari que se'ls reconegui no només simbòlicament, sinó també laboralment.

Passa el mateix amb les mancances en la provisió de productes bàsics i la xarxa d'alimentació de proximitat. La Covid-19 ha mostrat, així mateix, que els seus impactes no s'han distribuït de manera equitativa, un fet que posa en relleu la importància de continuar amb projectes d'inversió que evitin que les desigualtats augmentin i generin més bretxes vitals.

La crisi de la Covid-19 està sent massa costosa en vides i penalitats per poder parlar-ne com a oportunitat. Però sí que pot permetre revelar els aspectes importants en què val la pena persistir, i la ciutat n'és un. Es tracta de llocs on la proximitat, el veïnatge entre estranys, manté tota la força. Les ciutats obertes són i han de continuar sent vida concentrada.